

ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΚΑΙ ΣΙΑ

Η «Εναιρεία του Έλλην. Θεάτρου» μᾶς έδωσε προχθές άλλο ένα θεατρικό άριστούργημα, τον «Επίσκοπο και Σια» διασκευασμένο από το όμώνυμο διόλίο του Γκαμπριέλε Ντ' Ανούντιο.

Μόνο μιά ποιητική ιδιοτρολία και νευρασθένεια θά μπορούσε βέβαια να δημιουργήσει τους αφύσικους και άρρωστημένους χαρακτήρες που μᾶς παρουσιάζει το έργο. Γι' αυτόν όμως άκριβώς τον λόγον και η έξια των έταίρων του έθνικου αυτού θιάσου, ανεδείχθη με όλη της τή δύναμη στην απόδοσι των χαρακτήρων αυτών.

Όσοι παρικολοούθησαν τό έργο έμειναν επί πολύ ύστερα υπό την έντύπωση τής τελείας και θαυμασιῆς όντως εκτελέσεως.

Ο κ. Περ. Γαβριηλίδης υπήρξε πράγματι υπέροχος. Ενσάρκωθηκε τό ρόλο του Τζοβαννι, τον τόσον έν τούτοις άσυμβίβαστο με τή δική του ιδιοσυγκρασία με τέχνην ή όποία συνήρτασε τό εκλεκτό άκροσάριο και τό κράτησε άφωνα από την άρχή έως τό τέλος των τριών πράξεων.

Η κ. Αθ. Μουστάκα μᾶς έδωσε τον τέλειο τυπο τής εκφυλισμένης Γζινίθρας με ψυχολογία πολύ δυνατάληνη προς την ηλικία της με τέχνη ή όποία απέκάλυψε ότι ή νεαρά καλλιτέχνης κρύβει μέσα της θαυασμούς που τής προσερίζουν έξαιρητική θέση επάνω στην έλληνική σκηνή, θέση τήν όποιαν άλλως τε κατέλαβε ήδη.

Οί κ. κ. Βεάκης και Σαόθας όπειτέλειοι και οι όμοστούς ρόλους των. Ο κ. Μουστάκας επίσης ό τον και ή κ. Στεφάνου.

Ουδέποτε ίσως άλλοτε ό θιάσος παρουσίασε τό άρμονικόν σύνολον τό όποϊόν παρουσίασε στην εκτέλεσι του «Επίσκοπο και Σια».

Ό,τι και αν γραφή διά τους έταίρους θά είνε πο'ύ κατώτερον τής πραγματικότητας. Και άμφιδάλλομεν πολύ εάν Ευρωπαϊκός θιάσος θα κατώρθωνε να επιτύχη χωρίς άπολότως καμια κακοφωνία τήν δύσκολη, τήν σχεδόν αδύνατη άναπαράστασι ενός έργου μέσα εις τό όποϊόν κάθε ρόλος και ό μάλλον άσάμαντος είνε άλόκληρη δημιουργία πλασμάτων τό των διαφορετικών από τον συνειδημένο άνθρώπο.